

Το παιδί της Αποκριάς

**Μια φορά κι έναν καιρό ,
λίγο πριν φύγει ο χειμώνας και λίγο πριν έρθει η άνοιξη...**

**(Πού είναι ο χειμώνας; Πού είναι η
άνοιξη; Τι εποχή έχουμε τώρα;)**

**(Πόσα είναι τα
συννεφάκια;)**

**...από τα άσπρα σύννεφα ψηλά, έπεσε κάτω
στη γη ένα παράξενο παιδί.**

**Ήταν παράξενο πολύ. Γιατί;
Γιατί δεν είχε τίποτα, ούτε μύτη, ούτε μαλλιά, ούτε ρούχα!**

(Ζωγράφισε κι εσύ ένα παιδί χωρίς χαρακτηριστικά. Ένα κεφαλάκι στρογγυλό, ένα τετράγωνο σώμα, δύο ορθογωνιάκια μακρουλά για χεράκια και πάλι δύο ορθογωνιάκια μακρουλά για ποδαράκια. Έτοιμο!)

Μια και δυο το παράξενο παιδί τρέχει, πάει στο χωριό.

(Αν θες τρέξε κι εσύ όση ώρα τα χέρια μου θα χτυπώ!)

**Το χωριό το έλεγαν «Αποκρύα»! Ξέρετε γιατί;
Γιατί εκεί όλα ήταν παγωμένα και κρύα. Όλα ήταν φτιαγμένα από
πάγους και από κρύα!**

Τα παιδιά όλη την ημέρα έμεναν στο σπίτι και δεν έβγαιναν έξω
για να μην αρρωστήσουν.

(Σου θυμίζει κάτι αυτό; ...Το μύθο της Αμυγδαλιάς)

Μόνο οι μεγάλοι έβγαιναν έξω, ντυμένοι με ζεστά ρούχα και με ένα κασκόλ στο πρόσωπο για να μην αρρωστήσουν από το κρύο. Και ήταν όλοι βιαστικοί και θυμωμένοι χωρίς να ξέρουν το γιατί. Κανένας δεν αναγνώριζε τον άλλον. Και κανένας δεν γελούσε, μα και να γελούσε δεν το έβλεπε κανείς.

**Μόλις είδαν το παράξενο παιδί θύμωσαν πιο πολύ!
«Πώς είσαι έτσι; Τίποτα δεν έχεις! Φύγε μακριά ! Εδώ δουλειά δεν έχεις!»**

Όμως ο ήλιος από ψηλά λυπήθηκε πολύ και έδωσε στο παιδί μερικές, τρελούτσικες ηλιαχτίδες για μαλλιά. Κι έτσι το ανθρωπάκι μας έχει...τι χρώμα μαλλιά;

(Ζωγράφισέ τα κι εσύ)

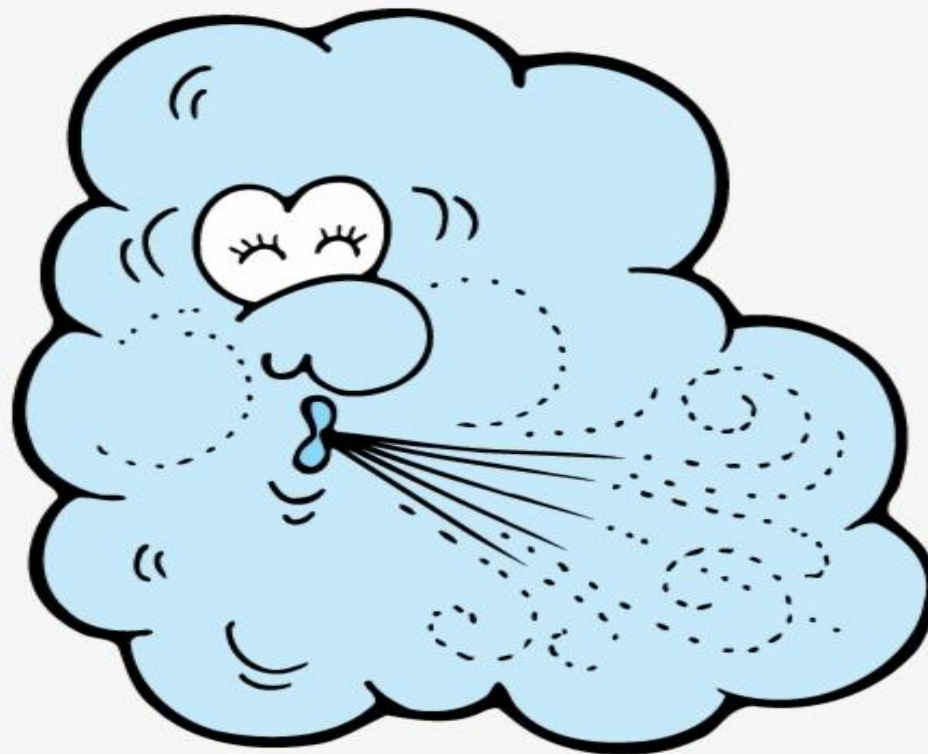
**Και το ουράνιο τόξο που τα άκουσε όλα αυτά, του φόρεσε
ρούχα πολύχρωμα και παρδαλά.**

(Ζωγράφισέ τα κι εσύ)

Κι η μηλίτσα η μικρή άπλωσε το κλαδί και του έβαλε κόκκινη, μύτη στρογγυλή.

(Ζωγράφισέ την κι εσύ)

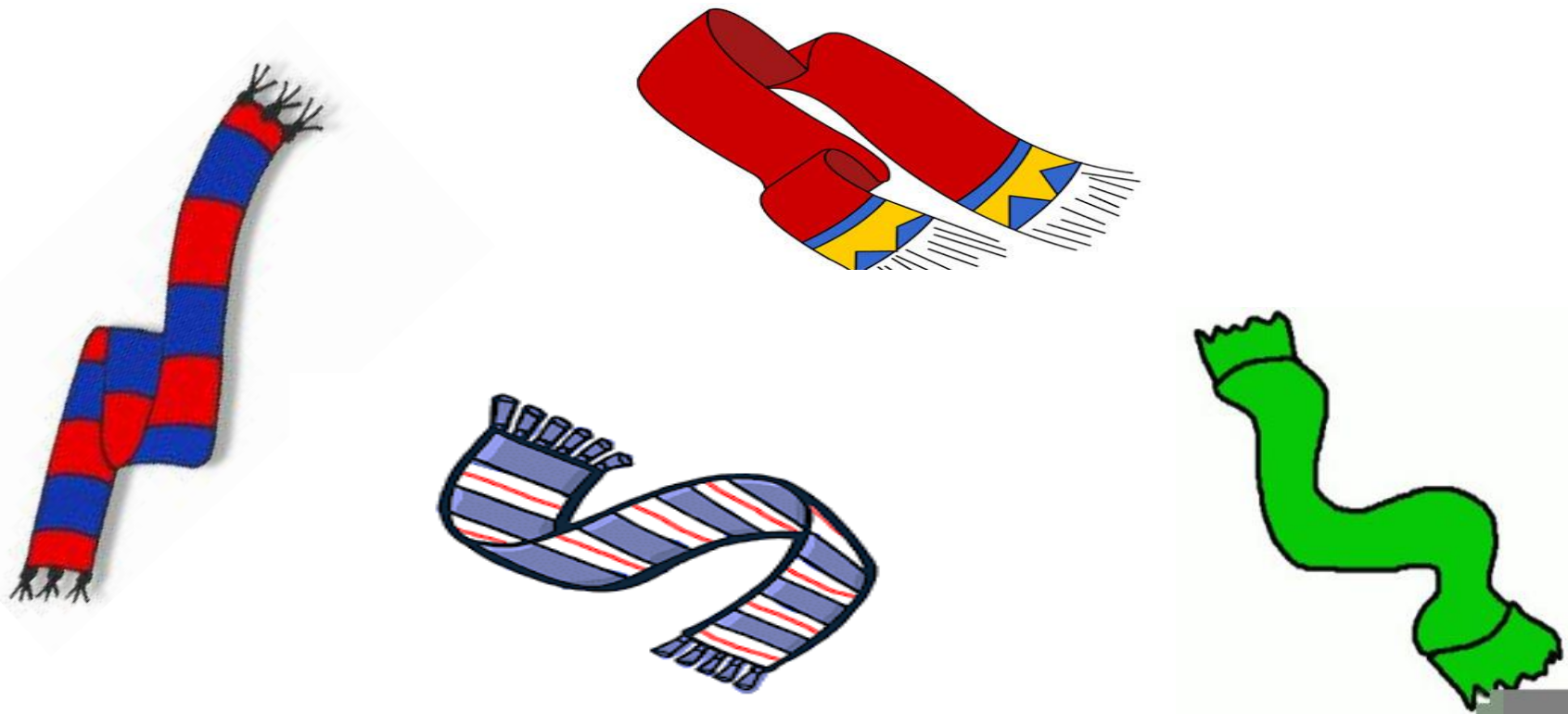

Φύσηξε τότε ένας άνεμος ζεστός, γαργάλησε το παιδί και του έφερε γέλια και χαρά!

(Ζωγράφισε κι εσύ ένα χαμόγελο στο παιδί και γέλα δυνατά)

Μόλις το είδαν πάλι οι μεγάλοι, έτσι αστείο και παρδαλό που ήταν, γελάσανε πολύ. Έφυγαν τα κρύα μακριά. Αγκαλιάστηκαν όλοι ξανά και γελάσανε ακόμα πιο πολύ με το αστείο το παιδί.

Και τα κασκόλ πετάξαν στον αέρα σαν χρωματιστές κορδέλες!

(Ζωγράφισε κι εσύ χρωματιστές γραμμούλες πάνω από το παιδί)

Έρθαν και τα παιδιά με τραγούδια και χαρά και φωνάξαν δυνατά:
«Έρθες και έφυγαν τα κρύα και η λύπη μακριά!
Έρθες κι έφερες τρελή χαρά!»

Κι από τότε κάθε χρόνο, λίγο πριν φύγει ο χειμώνας και λίγο πριν έρθει η άνοιξη, μεγάλοι και μικροί στήνουνε μεγάλη γιορτή! Φοράνε ρούχα αστεία και παρδαλά, πετάνε χρωματιστές σερπαντίνες στον αέρα. Με αρχηγό το παράξενο παιδί, το παιδί της Αποκριάς! Γιατί μετά από αυτό, τα παιδιά άλλαξαν το όνομα του χωριού και από Αποκρύα που ήταν ,έγινε Αποκριά!

**Τώρα κοίταξε κι εσύ το παιδί που ζωγράφισες!
Τι σου θυμίζει; Πώς το λένε;**